

De hemelse Dokter

Ds. J. IJsselstein - Lukas 5:31

Liturgie:

Psalm 147:1,2

Psalm 6:1

Lezen Lukas 5:27-32

Psalm 103:1,2,5

Psalm 6:2

Psalm 147:6

Gemeente, als wij niet veranderen en worden als een kind, kunnen wij het Koninkrijk der hemelen niet ingaan (Mattheüs 18:3).

En heeft de Heere Jezus ook niet gebeden: *Ik dank U, Vader! Heere des hemels en der aarde! dat U deze dingen voor de wijzen en verstandigen verborgen hebt, en hebt dezelve de kinderkens geopenbaard* (Mattheüs 11:25)?

U zult het me vanmorgen/vanmiddag dan ook vast niet kwalijk nemen, als ik u wat eenvoudig probeer te preken over deze tekst: Lukas 5:31. De tekst voor de preek vindt u in Lukas 5:31, waar we lezen:

En Jezus, antwoordende, zeide tot hen: Die gezond zijn, hebben de medicijnmeester (dat is: de dokter) niet van node, maar die ziek zijn.

Jongens en meisjes, de Heere Jezus komt voorbij het tolhuis van Levi. Daar is Levi aan het werk, in zijn kantoor. De Heere ziet hem en roept hem: *Levi, volg Mij* (vers 27). En Levi staat op, hij verlaat zijn werkplek, zijn spullen, alles, en gaat met de Heere Jezus mee.

Maar nu is het een poosje later. Vandaag is het een heel speciale dag, want Levi heeft heel veel collega's en vrienden uitgenodigd, allemaal tollenaars, om gezellig samen met elkaar te eten bij hem in huis, in het huis van Levi. En (hoe kan het ook anders) hij heeft de Heere Jezus ook uitgenodigd. En die heeft gezegd: 'Levi, Ik zal ook komen.'

Maar de Schriftgeleerden en de farizeeën (zij vinden zichzelf heel *goed*, maar die tollenaars, dat vinden ze hele *slechte* mensen!), de Schriftgeleerden en de farizeeën, zij zeggen tegen de discipelen van de Heere Jezus: 'Waarom doet jullie Meester dat? Eten met zulk soort van mensen? Het is schandalig! Het moet niet gekker worden!'

Maar dan zegt de Heere Jezus, en daar gaat het in de preek over:

Die gezond zijn, hebben den medicijnmeester (de dokter) niet van node (niet nodig), maar die ziek zijn (vers 31).

Deze tekst gaat over:

De hemelse Dokter

We gaan samen letten op twee dingen, dat zijn ook de twee punten van de preek. We gaan letten op:

1. Ziek zijn

2. Een dokter nodig hebben

Als eerste dus:

1. Ziek zijn

Want de Heere Jezus zegt: *die gezond zijn, die hebben de dokter niet nodig.*

Dat is waar, toch?

Als mamma morgen tegen je zegt: ‘Ga jij maar eens naar de dokter’, dan zeg je: ‘Maar, mam, ik *ben* helemaal niet *ziek!*’ Want als je je niet ziek voelt, dan is het toch niet nodig om naar de dokter te gaan?

Het kan ook zijn dat mama zegt: ‘Meisje, je ziet de laatste tijd een beetje pips, een beetje bleek, je ziet er de laatste tijd niet zo goed uit. Zou je niet eens naar de dokter gaan?’

Je zegt: ‘Nee hor, mam, ik voel me prima. Ik heb echt geen zin om naar die dokter te gaan.’

Maar, zes weken later zit je *wel* op het spreekuur bij de dokter... Je *was* wel ziek, maar je had het niet in de gaten! Dus dacht je: ‘Ik heb geen dokter nodig.’ Maar je vergiste je.

Wat *doet* de dokter eigenlijk, als je in zijn praktijk op het spreekuur komt?

De dokter *stelt vragen*: ‘Waar heb je last van? Wat is er met je aan de hand?’

En: ‘Hoe ben je eigenlijk ziek geworden?’

En: ‘Waar voel je het, waar zit het in je lijf? Zit het in je hoofd, of in je oren, of in je keel, of in je buik? Of zit het overal?’

En: ‘Wat is het gevolg van je ziek zijn? Kan je nog wel spelen? Kan je nog wel naar school?’

En, zegt de dokter: ‘Laat eens even kijken, laat me eens even luisteren naar je buik en naar je longen, doe je trui eens omhoog...’

Even terug naar de Bijbel (dan gaan we daarna weer terug naar de dokter). De Heere Jezus zegt: *Die gezond zijn, hebben de medicijnmeester (de dokter) niet nodig, maar wel de mensen die ziek zijn.*

Wie bedoelt de Heere Jezus eigenlijk met de mensen ‘*die gezond zijn*’?

Daar bedoelt Hij vast en zeker de farizeeën en de Schriftgeleerden mee, en alle mensen die op hen lijken. Ze *noemen* zichzelf gezond, maar ze *hebben niet door* wat er met hen aan de hand is.

En wie bedoelt de Heere Jezus eigenlijk met de mensen ‘*die ziek zijn*’?

Daar bedoelt Hij vast en zeker de tollenaars mee, met wie Hij aan tafel zit te eten.

Zij zijn ziek. En dat gaan ze ook voelen en geloven.

Eerst *komt de Heere Jezus* bij hen. Hij eet bij hen aan tafel. En Hij vertelt hen ongetwijfeld ondertussen over hun zonden. En straks voelen ze het ook in hun hart: wij

zijn zondaars. En dan (dat lezen we een paar hoofdstukken verder in Lukas 15) *komen zij* naar de Heere Jezus toe, om naar Hem te luisteren.

Aan de *buitenkant* lijken ze gezond. Je ziet niets aan ze.

Hun ziekte zit van binnen, aan de *binnenkant*, in hun hart.

De *zonde* is hun ziekte... De *zonde* is onze ziekte... De *zonde* is jouw ziekte...

Jongens en meisjes, kom in gedachten even mee terug naar de dokter...

'Jongen, meisje, welke ziekte heb je?'

'Dokter, het zit niet aan mijn huid (aan mijn velletje), het zit ook niet in mijn oor, of in mijn mond, of in mijn keel, of in mijn buik, het zit hier *van binnen*: in mijn *hart*.

Daar is het begonnen. En van daaruit is het overal gekomen: mijn gedachten denken verkeerd, mijn mond zegt de verkeerde dingen, mijn oren luisteren naar de verkeerde dingen, mijn ogen kijken naar de verkeerde dingen.'

Het zit overal! Van top tot teen! Zoals je ook helemaal, van top tot teen onder de waterpokken kunt zitten. Maar dan *van binnen* (in je hart) èn *van buiten* (in alles wat je doet en zegt).

De dokter gaat verder: *'Zeg, jongen, meisje, hoe heb je die ziekte eigenlijk gekregen?'*

'Dokter (ja, want je moet eerlijk zijn tegen de dokter), ik ben in zonde *geboren*. Ik ben, zoals David dat vroeger ook zei, in zonden ontvangen en in ongerechtigheid geboren (Psalm 51:7). Zolang heb ik die ziekte al.

En toen ik groter geworden ben, toen werd het alleen maar erger. Ik ging meedoen met iedereen die zonde deed. Ik was al ziek, maar doordat iedereen liep te hoesten, werd ik nog zieker. Zij staken mij aan, en ik stak hen aan.

En nu, dokter, nu is het eigenlijk zo erg geworden, nu ben ik eraan verslaafd. Ik kan eigenlijk niet meer zonder de zonde.'

'Zeg, jongen, meisje, wat zijn de gevolgen eigenlijk van je ziek zijn, van je zonde?'

'Dokter, ik kan niets meer. Ik wil niets meer. Ik ben zwak, zonder kracht (Romeinen 8:3). Vroeger zag ik er goed uit, niet alleen aan de buitenkant, maar ook aan de binnenkant, in mijn hart. Want Adam leek op God, hij was geschapen naar Gods beeld. Maar nu, nu ben ik doodziek, dokter. Ik ga sterven.'

'Kind', zegt de dokter, *'je ziekte heet dus eigenlijk: de dood, de geestelijke dood van je hart*. Je bent weggegaan van de Heere God, met Adam, net als Adam, en vanaf die tijd en tot nu toe ben je ongeneeslijk ziek, dodelijk ziek door de zonde.'

'Wat zegt u, dokter?'

'Dokter, genees me toch! Maak me toch beter! Red mijn leven!'

Tenminste, dat zegt iemand die *weet*, die *gelooft*: ik ben doodziek, ik ben patiënt.

Er zijn ook mensen, die zeggen: 'Nee hor, ik ben gewoon gezond.' Ze worden boos op de dokter, ze zijn het helemaal niet met hem eens: 'Is de zonde *mijn* ziekte, de ziekte van *mijn* hart? Moet u eens kijken, hoe netjes ik leef. Ik ga naar de kerk, ik steel niet, ik lieg niet, ik vloek niet. Ik zit op de vereniging, ik doe mijn best op de catechisatie, ik kijk niet

naar verkeerde films, ik luister niet naar verkeerde muziek, ik ga niet naar verkeerde plaatsen, moet ik..., moet *ik* naar de dokter? Ik heb geen dokter nodig!’

Je voelt, die mensen proberen zich te *verdedigen*. Misschien doe jij dat ook wel...

Misschien denk jij ook wel: ‘Ik ben niet ziek. Ik heb geen dokter nodig...’

Je voelt, dat die mensen een beetje boos worden, net als de farizeeën en de Schriftgeleerden. Want ze voelen zich juist zo goed en gezond! En ze zijn misschien ook wel een beetje trots op hun gezonde levensstijl.

En als er dan iemand komt (de Heere Jezus of een van Zijn boodschappers) die laat voelen en tegen hen zegt: ‘Eigenlijk bent u ook slecht, u bent ook heel erg zondig’, dan worden ze daar misschien wel boos om. Ze zeggen: ‘De dominee zegt, dat ik een zondig mens ben, een dief, een vloeker, een moordenaar. Nou, dat *ben* ik niet! Hoe *komt* de man daarbij?’

Ze worden boos en ontevreden, want: *ze kennen hun eigen hart niet*. En dus kennen ze hun *ziekte* niet, want die zit juist daar, in hun hart.

Ze zijn er ‘blind voor’, zo noemt de Bijbel dat. Ze zien het gewoon niet. Net als dat meisje, dat er zo bleek uitzag, maar het niet wilde geloven. En dus wilde ze ook niet naar de dokter...

Ze *zien* het niet, want ze zijn blind. En ze *willen* het ook niet zien, want ze willen zo graag doorgaan met de dingen waarmee ze bezig zijn. Met hun zonden, en dus met hun ziekte...

Ze leven eigenlijk in een waanwereld, in een droomwereld. Ze denken wel: ‘Ik ben gezond.’ Maar het is niet waar!

En als ze er soms even achter komen, dat ze *wel* ziek zijn, dan proberen ze die ziekte zo snel mogelijk te *verstoppen*. Dan plakken ze een mooie pleister over die rode plek op hun hand, en dan zeggen ze: ‘Kijk, er is toch niets aan de hand.’

Of ze gaan *zelf dokteren*. Ze gaan niet naar de huisarts, maar zeggen ze: ‘Ik probeer *zelf* wel iets, want ik ben heus niet ziek.’

En wat ze ook doen, dat wat staat in 2 Korinthe 10:12: *ze vergelijken zichzelf met zichzelf*.

Zondige mensen, die denken dat ze gezond zijn, vergelijken zichzelf met zichzelf. Dat zal ik uitleggen. Jezelf met jezelf vergelijken, dat gaat zo: Als jij een wrat op je linker vinger hebt, dan kan je kijken naar de vinger van je broertje of zusje. Die heeft geen wratten.

Dus zeg je: ‘Die vinger, die van mij, dat is niet goed, daar moet ik mee naar de dokter.’

Maar als je nu niet naar de vingers van iemand anders kijkt, en je hebt een wrat op je linker vinger, en op dezelfde plek heb je er ook een op je rechter vinger, dan zeg je misschien wel: ‘Kijk, dit is gewoon, dit is normaal, links en rechts is precies hetzelfde.

Links zit er een, en rechts zit er ook een. Dit is normaal.’ Ben ik een zondaar? Mijn linkeroog kijkt naar de zonde, maar mijn recheroog toch ook? Mijn mond zegt verkeerde dingen, maar mijn oor luister toch ook naar verkeerde dingen? Dus (ik vergelijk mezelf met mezelf), het zit wel goed met mij.

Ziek, doodziek, geestelijk dood in je hart, maar toch denken dat je gezond bent...

De *zonde* is de ziekte van ons hart. We hebben tegen God gezondigd, we zijn verloren door onze zonde in het paradijs, en we zijn op weg naar de eeuwigheid: we moeten sterven en voor God moeten verschijnen. Maar toch halen we ondertussen onze schouders op en denken '*het zal wel*'.

Weet je, jongens en meisjes, dat *hoort nu ook* bij die ziekte, bij die zonde, bij die geestelijke dood: ik *zie* het niet, ik heb er *geen erg* in. Dat zijn juist de meest gevaarlijke ziektes, die waar je geen erg in hebt, die je niet voelt, totdat... het te laat is.

Dat is de meest erge ziekte, waar je niets meer *voelt*, niets meer *ziet*, niets meer *hoort*, niets meer *kan* en niets meer *wilt* (Prediker 9:5).

Dat noemt de Bijbel *onze geestelijke dood*. We zijn, zoals we geboren zijn, allemaal in ons hart: *dood door onze misdaden en zonden* (Efeze 2:1).

Je zegt: 'Maar wat kan ik daar dan aan doen? Als ik het niet eens *zie*? Als ik niet eens *weet* wat ik precies mankeer?'

Ik zeg je: 'Er is een Dokter. Die precies weet wat Hij daaraan kan doen.' Hij *kan* en *wil* je precies zeggen en laten zien, wat je mankeert. Hij *kan* en *wil* zelfs je dode hart levend maken! Daar is Hij juist voor!

Hij is juist gekomen om zieken te genezen, om zondaars zalig te maken.

Wie die Dokter is, dat gaan we zo meteen zien in het tweede punt van de preek, maar we gaan eerst samen zingen uit Psalm 6:2.

*Vergeef mij al mijn zonden,
Die Uwe hoogheid schonden;
Ik ben verzwakt, o HEER!
Genees mij, red mijn leven;
Gij ziet mijn beenderen beven;
Zo slaat Uw hand mij neer.*

We hebben gezien dat er *twee* soorten van mensen zijn.

Er zijn mensen die *denken dat ze gezond zijn*, terwijl ze toch de ziekte hebben, die hen meesleurt naar hun sterven, en uiteindelijk naar de eeuwige, naar de eindeloze dood. En er zijn mensen die *ziek zijn en die dat ook voelen*. Ze voelen zich ziek, ze voelen zich doodziek, en ze weten dat ze met zelf dokteren nooit beter zullen worden.

Hoe dat komt?

Ze zijn anders gaan denken over de Heere God, over zichzelf en over hun ziekte. Dat anders gaan denken, dat noemt de Bijbel: *bekering* (Romeinen 12:12).

De Heere Zelf heeft hun ogen opengedaan. Toen konden ze zien. Toen keken ze in de spiegel, en toen zagen ze het echt, en toen geloofden ze het ook: ik ben in zonde en ongerechtigheid geboren. Ik heb altijd geleefd in de zonde. Ik *ben* zonde...

En dat brak hun hart. Toen kregen ze er nog een ziekte bij: ook een hartziekte.

Hun harten raakten gebroken van verdriet over hun zonden en van heimwee naar de Heere. En (het is verder gegaan, het is in dat 'anders denken' ook verder gegaan), en toen zijn ze gaan inzien: ik moet met deze kwaal van mijn hart *echt naar de Dokter!*

Wie is de Dokter, waar het hier in Lukas over gaat? Als de Heere Jezus zegt: *Die gezond zijn hebben geen dokter nodig, maar die ziek zijn wel*, over welke Dokter heeft de Heere Jezus het dan?

Klopt, je zegt het goed: de Heere Jezus heeft het over Zichzelf.

Naar Hem gaan we kijken in het tweede punt van de preek: De dokter!

2. Een dokter nodig hebben

Is het niet raar om de Heere, om de Heere Jezus te vergelijken met een dokter?

Nee, want zo noemt de Heere Zichzelf ook in de Bijbel. Hij zegt in Exodus 15: *Ik ben de Heere, uw Heelmeester*. Dat wil zeggen: uw Dokter (Exodus 15:16).

En de Heere zegt in Psalm 147: Ik *genees* gebrokenen van hart (Psalm 147:3).

En daarvoor, om dokter te zijn, daarvoor is de Heere Jezus ook aangesteld door Zijn Vader, om te *verbinden* (dat is dokterswerk!), om te verbinden de gebrokenen van hart (dat wil zeggen: mensen van wie het hart gebroken is door zonde en verdriet).

Dus: *de Heere Jezus is de hemelse Dokter*.

Iedereen mag naar Hem toe gaan. Boven de deur van zijn praktijk staat: *de praktijk is geopend, altijd en voor iedereen*.

Maar kijk eens goed rond, in je gedachten... Wie *komen* er naar Zijn praktijk?

Natuurlijk, alleen die mensen die weten en voelen dat ze ziek zijn. Zij hebben een dokter nodig. De anderen niet. Die blijven thuis.

Ze mogen wel komen, maar ze komen niet.

Kom, jongens en meisjes, loopt in gedachten eens mee naar binnen, in de praktijk van die hemelse Dokter. Dan zal je dit allemaal zien:

1. Deze Dokter kan alles. Hij kan echt alle ziekten genezen. Zo staat het ook in Psalm 103: *Die al uw krankheden (uw ziekten) kent* (geen ziekte is onbekend voor deze Dokter), *en liefderijk geneest* (103:2, ber.).

2. Bij ons kan een dokter zeggen: 'Sorry, maar u kan ik niet helpen.' Heb je corona? Vervelend, maar daar kan ik niets aan doen. Maar dat zegt deze Dokter nooit. De ergste ziekte, de zonde, kan Hij genezen.

3. En deze Dokter, jongens en meisjes, is de liefste van alle dokters. Want? Laat ik wat dingen noemen:

a. Als wij ziek zijn, dan moeten we *zelf* naar de praktijk van de dokter *komen*. Misschien moet je vijf of tien minuten of langer fietsen of met de auto. Maar deze Dokter maakte Zelf de lange reis van de hemel naar de aarde, en dat voor zondige mensen.

b. Wij moeten een *afspraak* bij de dokter maken. Daar moet je voor bellen of om vragen. Deze Dokter is anders. Hij komt naar ons toe, zonder dat wij ooit naar Hem gevraagd hebben (Jesaja 65:1).

Hij komt bij ons, om Zijn eerste werk in ons hart te doen, om onze ogen open te doen, om ons te laten zien en te laten voelen dat we ziek, dat we doodziek zijn, waardoor we gaan voelen dat we Hem nodig hebben.

c. Onze dokter, *moet je betalen*. Je krijgt een rekening van de dokter. Misschien verdient hij geld aan je. Dat is ook niet erg, want die man of vrouw moet ook eten. Maar bij de Heere Jezus is alles gratis: zonder geld en zonder prijs (Jesaja 55:1). Hij heeft het onderzoek, de behandeling, de genezing Zelf betaalt, met de prijs van Zijn bloed, aan het kruis op Golgotha.

d. Onze dokter, daar *moet je vriendelijk tegen doen*, je moet niet boos of lelijk tegen hem zijn. Deze dokter, de Heere Jezus, is door ons mensen slecht behandeld, mishandeld, geslagen en uiteindelijk gedood. En toch zegt Hij (kan je je een vriendelijker dokter voorstellen?): Kom tot Mij, u die vermoeid en belast bent (Mattheüs 11:28, Jesaja 65:2).

e. Onze dokter moet soms *heel ingewikkeld* doen. Hij wil een foto maken, hij wil bloedonderzoek, hij wil een scan, en daarna stelt hij een ingewikkelde behandeling voor... Deze dokter? Toen de hoofdman naar Hem toe kwam voor zijn zieke knecht, toen zei hij: Heere, *zeg het met één woord, en mijn knecht zal genezen worden* (Lukas 7:7). Eén woord van de Heere is genoeg, nu, terwijl je in de kerk zit, om je doodzieke hart te genezen.

f. Nog iets: onze dokters lijken soms *zo nuchter en zakelijk*, zo weinig met je meevoelend. Deze dokter is anders: 'Hij verbindt, met zachte hand, mensen met een gebroken hart. En Hij troost, met een zachte doek, wie huilend tot Hem komt (Psalm 147:2, ber.).

g. Maar vooral, jongens en meisjes (ik heb het vaker van dichtbij gezien, maar sommigen van jullie misschien ook weleens), onze dokter *doet een stap terug*, als de zieke sterven moet. Dan zegt hij uiteindelijk: 'Nu kan ik niets meer doen.' En dan gaat hij naar huis...

En daarom is dit (o, kon ik je deze Dokter toch beter aanprijzen!), daarom is dit de beste, de liefste, de meeste knappe Dokter die er is! En je mag naar Hem toe gaan. Hij maakt zelfs doden, gestorven mensen weer levend. Hij *kan* het, Hij *alleen* kan je dode hart levend maken. Nu. Met één woord!

Zoals Hij dat deed bij de jongeling van Naïn. Hij zei: Ik zeg u, sta op. *En de dode zat overeind en begon te spreken* (Lukas 7:14-15).

Zoals het was bij de verloren zoon. Toen hij terug was, zei zijn vader: *Hij was dood, en is weer levend geworden bent en hij was verloren, en is gevonden* (Lukas 15:32).

Dus zijn je zonden nooit te groot. Dus is je hart nooit te dood. Dus is het nooit hopeloos. Zeg maar, jongens en meisjes, ouderen: 'Zone Davids, ontferm U toch over mij! Zeg het met één woord! En ik zal leven, al was ik ook gestorven. En dat ben ik (in geestelijke zin).'

Zegt u het ook maar, u die *denkt* dat u *gezond* bent (want *ook u* bent welkom in de praktijk van deze hemelse Dokter): 'Heere, ik ben dodelijk ziek. Mijn verstand is verduisterd, mijn wil is verkeerd, ik heb geen trek, geen smaak in goede dingen, ik eet steeds het vergif van de wereld en de zonde, ik ben mijn kracht verloren en mijn leven vergaat. Deze mijn dodelijke ziekte sleept me door de eerste dood naar de tweede dood.

Maar, Heere, mijn gevoel is ook helemaal verkeerd, want ik voel mijn kwaal, ik voel mijn ziekte niet!’

Luister, u bent aan het goede adres. Want, zo staat in Psalm 146: *De Heere opent de ogen der blinden* (Psalm 146:8).

Heb je ooit, jongens en meisjes, van zo’n dokter gehoord? Die blinden de ogen opent? Die doden opwekt? Zou je dan niet naar Hem toe gaan?

Je zegt: ‘Hoe dan?’

Dat zei ik toch? Biddend: ‘Zone Davids, Heere Jezus (dat zei de blinde Bartimeüs ook), ontferm U over mij, mag ik ziende worden? Spreekt U alstublieft *één* woord!’

Nog meer schittert deze Dokter boven alle andere dokters.

Hij heeft nog nooit *één* patiënt weggestuurd. Waarom ga je dan niet naar Hem toe? *U*, die zoveel last hebt van uw zondeziekte, van uw hemelhoge schuld, waarom weegt *u* geld uit voor andere dingen? Hij heelt gebrokenen van hart. Hij verbindt hen in hun smart en pijn. Gratis. Om niet. Uit genade.

Misschien denk je: ‘Deze Dokter is voor mij te voornaam. Zo’n belangrijke Dokter ben ik niet waard...’

Dat laatste klopt. Wij zijn deze Dokter en Zijn hulp en genezing niet waard.

Maar volgens mij ben je iets vergeten. Ben je niet vergeten waar de Heere Jezus zit?

Hij zit aan tafel en eet *bij tollenaars en zondaars*. Juist om hen te helpen en te genezen!

En schrijft Paulus ook niet aan Timotheüs in 1 Timotheüs 1:15 dat de Heere Jezus Christus (deze hemelse Dokter) in de wereld gekomen is, juist om *zondaars* zalig te maken?

Omdat Hij zo is, omdat Hij *juist* voor zulke mensen gekomen is, daarom kan het voor jou, met je zondige hart, met je geestelijk dode hart.

Het kan ook voor *u*, harde zondaars, oude zondaars, hardnekkige zondaars. Het kan voor iedereen! Voor u allemaal is de praktijk van deze hemelse Dokter geopend. Niet van negen tot vijf, maar 7 × 24 uur per dag.

Altijd wordt aards hulpgeroep in de hemel gehoord. Nooit wordt het geroep van een roepende zondaar afgewezen.

En toch *komen* heel veel mensen *niet* naar Zijn praktijk...

Ik zei het al, dat komt omdat veel mensen denken: ‘Ik *ben* niet ziek.’ Ze worden zelfs boos, als je maar met de vinger naar hun ziekte durft te wijzen.

U geldt wat de Heere Jezus zei: *En u wilt tot Mij niet komen, opdat u het leven moogt hebben* (Johannes 5:40).

Lieve mensen, ik zoek uw vrede en behoud. Verraad uw dodelijke kwaal niet, door na de preek te gaan mopperen op het feit dat ik uw kwaal, uw dodelijke kwaal en vijandschap heb aangewezen. Verhard u niet, maar laat u leiden. Wij waken voor uw zielen en proberen u te behoeden voor het verderf.

Waarom komen veel mensen niet naar de praktijk van deze hemelse Dokter?

a. De eerste reden is (zoals ik zei) dat veel mensen denken: *'Ik ben niet ziek.'*

b. Een tweede reden is, dat er ook mensen zijn die hun ziekte, hun zonden *liefhebben* en dus niet kwijt willen. Ze zijn *blij in kwaad te doen* (Spreuken 2:14). Ze hebben, zo zegt de apostel Paulus dat, *een welbehagen in de ongerechtigheid* (2 Thessalonicenzen 2:12). Ze hebben plezier in hun zonden en willen er geen afscheid van nemen.

Wees gewaarschuwd. U gaat uw ondergang, u gaat onherroepelijk uw dood tegemoet.

c. En dan zijn er (in de derde plaats) ook nog mensen die *wel* naar de dokter gaan. Even snel. Ze laten zich oppervlakkig onderzoeken, ze grissen het recept mee van het bureau van de dokter, maar eenmaal thuisgekomen *laten ze het recept liggen* en doen er niets mee.

Want ze vertrouwen de Dokter eigenlijk toch niet. Ze maken nog liever al hun geld op aan kwakzalvers (zoals de bloed vloeiende vrouw eerst deed), dan dat ze Zijn medicijnen hebben. Sterker nog: *Ze sterven nog liever, dan dat ze het medicijn nemen dat Hij hen heeft voorgeschreven.*

Waarom, lieve mensen, weigert u om tot deze hemelse Dokter, om tot Christus te komen?

Waarom weigert u het aanbod van Zijn genade aan te nemen?

Kent u soms een betere dokter? Kent u soms een liefdevollere heelmeester? Die uw dodelijke kwaal kan genezen?

Waarom weegt u geld uit voor andere dingen, voor eigen oplossingen?

Kom toch met uw dodelijke kwaal, met uw dodelijke ziekte, met uw dode hart tot Hem. Jongelui, *dit is alles* wat je naar deze Dokter mee hoeft te nemen: je ziekte, je zonden, je dood... Kom!

Hoe Hij je zal genezen? Want Hij *zal* het doen! Want die tot Hem komt, zal Hij niet uitwerpen (Johannes 6:37). Deze Dokter gooit niemand uit Zijn praktijk. Maar Hij neemt ze aan, alle zondaars die tot Hem komen.

Hoe Hij ze geneest?

Door Zijn Woord. Door dit Woord, dat de Heilige Geest gebruikt om dat wonderlijke dokterswerk te doen. Denk maar aan Psalm 107: *Hij zond Zijn Woord en heelde hen*, Hij genas hen (Psalm 107:20).

Dus, jongens en meisjes, wat je moet doen is: *bidden*: 'Heere, geneest U toch alstublieft door dit Uw Woord mijn hart, mijn zieke en dode hart, en geeft U me toch alstublieft een nieuw en levend hart?'

Dat Woord van de Heere (daarom moet je er altijd biddend naar luisteren, als je in de kerk zit), dat Woord van de Heere *laat je je zonde zien* (we zeggen: het Woord van de Heere ontdekt ons, breekt ons hart als het ware open).

Dat Woord van de Heere *leert ons anders denken* (we zeggen: het bekeert ons, het verandert onze gedachten over de Heere, over de zonde, over ons hart, en over de Heere Jezus).

Dat Woord van de Heere *vertroost en geneest* ook (we zeggen: het maakt je gezond).

Door? En misschien, jongens en meisjes, is dat wel het mooiste om nog van deze Dokter te zeggen. Nergens anders is zo'n dokter te vinden.

Hij geneest onze ziekten, onze kwalen, de wonden van ons hart door... *Zijn wonden.*

Jesaja zegt: *Door Zijn striemen* (de gesel waarmee Hij geslagen werd, maakte striemen en wonden en bloed op Zijn rug), *door Zijn striemen is ons genezing geworden* (Jesaja 53:5).

Echt waar, nooit is er zo'n dokter geweest als deze dokter.

Hij stierf voor Zijn Eigen patiënten.

Zondaars, verloren mensen, armen, bedelaars, belast met zonden en schuld, gepijnigd door de last van honger en dorst naar God, deze Zaligmaker kwam juist *voor mensen zoals u!*

U, die denkt dat u gezond bent en denkt dat u deze Dokter niet nodig hebt, ook u, zelfs u bent welkom in de praktijk van deze hemelse Dokter. Hij is beschikbaar voor u.

Hij kwam voor mensen zoals u, voor dat soort van mensen.

Deze is de Steen, Die (door u die denkt dat u gezond bent), *door u, de bouwlieden, veracht is, Welke tot een hoofd des hoeks geworden is. En de zaligheid is in geen Anderen, want er is ook onder de hemel geen andere Naam, Die onder de mensen gegeven is, door Welken wij moeten zalig worden* (Handelingen 4:12).

Er is *genezing onder Zijn vleugels* (Maleachi 4:2).

Amen.

Slotzang Psalm 147:6:

De HEERE betoont Zijn welbehagen
Aan hen, die nederig naar Hem vragen,
Hem vrezen, Zijne hulp verbeiden,
En door Zijn hand zich laten leiden;
Die, hoe het ook moog' tegenlopen,
Gestadig op Zijn goedheid hopen.
O Salem, roem den HEER der heren;
Wil Uwen God, o Sion, eren!